

[Dějiny I]

1981-042

811107-2

1. Věda (resp. techno-věda) nás poučuje, že naše smysly se „nedotýkají“ skutečnosti, kterou „vnímáme“ (tj. kterou se domníváme vnímat), nýbrž že se „setkávají“ se skutečnostmi docela jinými (vlněním vzduchu, molekulami látek, elektromagnetickými kmity, světelnými paprsky, resp. fotony, tepelnými vlnami či kmity apod.).
2. Proto je třeba předpokládat *základní a primární* schopnost integrovat a interpretovat podobné „impulzy“ či „vzruchy“, syntetizovat je a organizovat je na základě vnitřně rozvrhovaných *projektů*.
3. Účelem projektů, v nichž se projevuje vnitřní mohutnost invence, je *promítnutí* tentativně vytvořených rozvrhů do sféry skutečností, kterážto sféra nám je přímo nepřístupná, a pak znovu a znovu kontrolovat, jak „padnou“ (což je možno provést zase jenom novými syntézami a novými projekty atd.).
4. Odtud pak je třeba chápat možnost „představování“ i toho, co momentálně není „vnímáno“, event. „mínění“ toho, co dokonce vůbec „vnímáno“ ani být nemůže (neboť to je nepřístupno smyslům).
5. Příklad: na poli je 14 zajíců; naše vidění je prostředkováno schopností sítnice registrovat určité spektrum fotonů, dopadajících na ni. Chaos vzniklých vzruchů musí být nějak uspořádán a interpretován. První rovina integrace a interpretace je představová: jsme schopni rozpoznat pohybující se skvrny a odlišit je od pozadí pole. Už rozpoznání, že jde o zvíře, předpokládá nějakou zkušenost, která může intervenovat v procesu „vnímání“. Že jde o zajíce, můžeme poznat jen za předpokladu, že předem víme, co to je zajíc, ale víme-li to, můžeme pohybující se skvrnu přímo vidět jakožto zajíce; zdálky nebo v důsledku malé zkušenosti může dojít k záměně za králíka. Naproti tomu okolnost, že zajíců je právě 14, nemůžeme vidět vůbec, to musíme spočítat. Totéž platí o velikosti nebo váze zajíců. Posléze to jsou např. příbuzenské, genetické souvislosti, taxonomie, ale také okolnost, že zajíc je „živý“, event. že se chová nenormálně apod., to vše nelze „vidět“, to je nutno odhalit „pozorováním“, „sledováním“, srovnáváním, „vžíváním“ atd. atd. Podobně tomu je s fyziologickými, chemickými a fyzikálními procesy; podmínkou jejich prozkoumání a odhalení je rozsáhlý pojmový aparát vědy, který pracuje naprosto převážně a ve speciálních oblastech dokonce výlučně s „míněním“ (ne tedy s „představami“).

7. 11. 81 (Písek)